

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w sprawie **H. M. (M.)**,

uniewinnionego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 7 września 2022 r.,

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt VI Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. – Kancelaria Adwokacka w B. – kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji w imieniu oskarżycielki posiłkowej jako jej pełnomocnik ustanowiony z urzędu;

3. zwolnić oskarżyciela posiłkowego S. S. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

H. M. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od nieustalonego dnia 2015 roku do 01 lutego 2018 roku w B. znęcał się psychicznie i fizycznie nad S. S. poprzez wyzywanie wyżej wymienionej słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wszczynanie awantur, obrażanie, wykręcanie rąk, duszenie i popychanie,  
tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.;

2. w okresie od 10 stycznia 2018 roku do 18 stycznia 2018 roku w B., działając na szkodę S. S., przywłaszczył powierzone mienie w postaci: kompletu narzut koloru bordowego na wersalkę i dwóch foteli, dwóch kołder i dwóch poduszek z wełny marki M., siedmiu sztuk kurtek skórzanych, dwóch kompletów żakietów damskich, firanek, zestawu talerzy i filiżanek z D. po 6 sztuk, kompletu 6 sztuk talerzy obiadowych, 2 sztuk mis kryształowych, 2 sztuk złotych łańcuszków, 2 sztuk srebrnych łańcuszków, monet kolekcjonerskich, maszyny do szycia marki „Ł.”, telewizora, wkładu do wanny z funkcją hydromasażu, 3 sztuk popielniczek kryształowych, 2 sztuk talerzy kryształowych, 2 sztuk ekspresów do kawy, powodując stratę o łącznej wartości 8000 złotych;  
tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K [...], H. M. został uniewinniony od popełnienia obu zarzucanych mu przestępstw.

Od orzeczenia Sądu pierwszej instancji apelację wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, który – podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku oraz zarzut obrazy przepisów postępowania, (art. 7 k.p.k.), która miała wpływ na treść orzeczenia – wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt VI Ka [...], Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony w części dotyczącej utrzymania w mocy rozstrzygnięcia o uniewinnieniu oskarżonego od zarzutu popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art. 207 § 1 k.k. przez przyjęcie, że zachowanie takie jak: wyzywanie

słowami obelżywymi i nieprzyzwoitymi i wypowiedzi pod adresem pokrzywdzonej oceniane „jednoznacznie nagannie” nie stanowi przestępstwa znęcania się, podczas gdy do skazania za to przestępstwo konieczne jest właśnie działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych (psychicznych), powtarzających się albo jednorazowych, lecz intensywnych i rozciąganych w czasie.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w K. do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w urzędzie, które nie zostały opłacone ani w całości ani w części.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

#### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Kasacja jest bezzasadna w oczywistym stopniu, co uprawniało do jej oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie należy przypomnieć, że podnoszenie zarzutu obrazy prawa materialnego może być skuteczne jedynie wobec niekwestionowania ustaleń faktycznych, na gruncie których formułowane są rozważania normatywne. W tym kontekście trzeba zauważyć, że pełnomocnik obrońcy podniósł w apelacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy art. 7 k.p.k. W części dotyczącej uniewinnienia H. M. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 207 k.p.k., co wskazuje na niekonsekwencję w argumentacji strony skarżącej. Skoro bowiem Sąd drugiej instancji nie czynił własnych ustaleń faktycznych ani nie zmieniał kwalifikacji prawnej czynu, to zarzut obrazy prawa materialnego powinien był już zostać wskazany podczas zaskarżania wyroku Sądu pierwszej instancji. Porównanie treści apelacji i kasacji wykazuje zresztą duże podobieństwo, co – niezależnie od formy zredagowania zarzutów w obu środkach zaskarżenia – stwarza wrażenie próby zdublowania kontroli instancyjnej.

Niezależnie od powyższych uwag, bazując na stanie faktycznym sprawy, ustalonym przez Sąd *meriti* zweryfikowanym przez Sąd odwoławczy, należy stwierdzić, że w sprawie nie doszło do obrazy art. 7 k.p.k. W kasacji akcentuje się naganne zachowanie oskarżonego, przybierające formę wyzywania S.S., pomijając

jednak kontekst sytuacyjny, w tym zwłaszcza samą postawę oskarżycielki posiłkowej. Jak bowiem wynika z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, także i ona kierowała wulgaryzmy wobec oskarżonego i inicjowała kłótnie, razem też spożywali alkohol. Nie może też być mowy o występowaniu przewagi H. M. nad S. S., o czym najlepiej świadczy fakt, że oskarżony był przez pokrzywdzoną wyrzucany z mieszkania i okresowo z nią nie zamieszkiwał, a wracał dopiero po pogodzeniu się przez strony. Sam akcentowany w kasacji fakt, że oskarżycielka posiłkowa doznała negatywnych przeżyć psychicznych, nie może więc determinować uznania zachowań oskarżonego za znęcanie się w rozumieniu art. 207 § 1 k.k. Warto też dodać, że brak było ustalenia umyślności w tym zakresie po stronie H. M., a do tej kwestii, wymaganej dla stwierdzenia wyczerpania znamion zarzucanego oskarżonemu występkowi, autor kasacji w ogóle się nie odniósł.

Z tych względów Sad Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalniając oskarżycielkę posiłkową od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążając Skarb Państwa. O kosztach pomocy prawnej udzielonej Stanisławie Skwarze z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U.2019.18).

[as]